

ดนตรีและอัตลักษณ์แห่งชาติในฐานะเครื่องมือทางการทูต
บทบาทของ เอดิต ปิยาฟ ในการส่งเสริมซอฟต์พาวเวอร์
และชาตินิยมฝรั่งเศส

Music and National Identity as a Diplomatic Tool: The
Role of Edith Piaf in Promoting French Soft Power
and Nationalism

อริพัฒน์ วรนิธิภาคย์¹

Athiphat Voranithipak

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษา บทบาทของ เอดิต ปิยาฟ นักร้องผู้เป็น
สัญลักษณ์แห่งวัฒนธรรมฝรั่งเศส ในการส่งเสริมอัตลักษณ์แห่งชาติและ Soft Power
ผ่านบทเพลงของเธอ โดยวิเคราะห์ถึงความสำคัญของดนตรีในฐานะเครื่องมือในการ
สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการฟื้นฟูภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสในเวทีโลก

¹ นักศึกษาหลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม,

E-mail: Athiphat.v@gmail.com

หลังสงครามโลกครั้งที่สอง งานวิจัยนี้สำรวจว่าเพลงของ Piaf ไม่เพียงสะท้อนอารมณ์ความรู้สึกของชาวฝรั่งเศสในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและสงคราม แต่ยังกลายเป็นสื่อกลางในการนำเสนอเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่ดึงดูดและสร้างความเข้าใจระหว่างประเทศ

การศึกษาครั้งนี้อาศัยกรอบแนวคิดด้าน Soft Power และชาตินิยมทางวัฒนธรรม เพื่อตีความบทบาทของดนตรีในบริบทของการทูตและการสร้างพลเมืองแห่งชาติ โดยจะเน้นการวิเคราะห์เนื้อเพลงและบริบททางประวัติศาสตร์ที่เพลงของ Piaf ถูกนำมาใช้ ตลอดจนศึกษาตัวอย่างเหตุการณ์ที่บทเพลงของเธอมิผลกระทบต่อ การสร้างความสัมพันธ์ทางการเมืองและวัฒนธรรม งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า ดนตรีไม่เพียงเป็นศิลปะที่สร้างความบันเทิง แต่ยังเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ส่งเสริมภาพลักษณ์ของฝรั่งเศส และตอกย้ำความเป็นพลเมืองและความภูมิใจในชาติของประชาชน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า เอ็ดดิต ปิยาฟ เป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของการผสมผสานระหว่างศิลปะ ดนตรี และการทูต ที่สามารถส่งผลกระทบในระดับชาติและนานาชาติได้อย่างลึกซึ้ง โดยบทเพลงของเธอถือเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมที่ช่วยเสริมสร้างอัตลักษณ์แห่งชาติและการใช้อิทธิพลทางวัฒนธรรมของฝรั่งเศสอย่างยั่งยืน

คำสำคัญ: ดนตรี, อัตลักษณ์แห่งชาติ, การใช้อิทธิพลทางวัฒนธรรม

Abstract

This research focuses on the role of Edith Piaf, a cultural icon of France, in promoting national identity and Soft Power through her music.

It analyzes the significance of music as a tool for fostering international relations and restoring France's global image in the aftermath of World War II. The study investigates how Piaf's songs not only reflected the emotions of the French people during periods of economic crisis and war but also served as a medium to present a compelling cultural identity that fostered mutual understanding across nations.

Using the theoretical frameworks of Soft Power and cultural nationalism, this study interprets the role of music in diplomacy and the construction of national citizenship. The research includes an analysis of Piaf's lyrics and the historical context in which her songs were performed, as well as case studies of events where her music impacted political and cultural relations. The findings reveal that music is not merely an art form for entertainment but a powerful instrument for cultivating international relationships, enhancing France's image, and reinforcing national pride and citizenship among its people.

The results underscore how Edith Piaf exemplifies the intersection of art, music, and diplomacy, demonstrating their profound influence on both national and international levels. Her music is recognized as a cultural legacy that has significantly contributed to the sustainable promotion of France's national identity and Soft Power.

Keywords: Music, National Identity, Soft Power

บทนำ

ดนตรีเป็นสื่อที่ทรงพลังและมีบทบาทสำคัญในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ ไม่เพียงเป็นศิลปะที่ให้ความบันเทิง แต่ยังเป็นสื่อกลางในการสื่อสารอารมณ์ ความคิด และวัฒนธรรมข้ามพรมแดน การศึกษาบทบาทของดนตรีในฐานะเครื่องมือทางการทูตและการสร้างอัตลักษณ์แห่งชาติเป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจในแวดวงวิชาการ โดยเฉพาะในบริบทของการฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของประเทศในเวทีโลก

เอ็ดิต ปิยาฟ ถือเป็นหนึ่งในตัวแทนทางวัฒนธรรมที่สำคัญของฝรั่งเศสในช่วงศตวรรษที่ 20 บทเพลงของเธอ เช่น *La Vie en Rose* Non, Je Ne Regrette Rien และ *Hymne à l'Amour* ไม่เพียงแค่สะท้อนถึงความรักโรแมนติกและอารมณ์ความรู้สึกที่ลึกซึ้งของชาวฝรั่งเศส แต่ยังกลายเป็นสัญลักษณ์ของอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมฝรั่งเศสที่ส่งผลกระทบต่องานในระดับชาติและนานาชาติ การแสดงของเธอในต่างประเทศช่วยส่งเสริมภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสในฐานะประเทศที่มีความสง่างามและศิลปะอันลึกซึ้ง

ปิยาฟ เริ่มต้นจากการเป็นนักร้องที่มีฐานแฟนคลับในฝรั่งเศส แต่หลังจากที่เธอเริ่มแสดงในต่างประเทศ เธอก็กลายเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ การแสดงของเธอในประเทศต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกา และอังกฤษ ช่วยเพิ่มความนิยมให้กับเธออย่างมาก ทั้งยังได้รับการยกย่องว่าเป็นสัญลักษณ์ของฝรั่งเศสในด้านศิลปะและวัฒนธรรม เธอยังได้รับรางวัลและเกียรติยศมากมาย เช่น การได้รับการยกย่องในฐานะ "ราชินีแห่งเพลงฝรั่งเศส" โดยมีเพลงของเธอยังคงได้รับการบรรเลงและร้องโดยศิลปินทั่วโลกจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น ความโด่งดังของ Edith Piaf ถือว่าเป็นระดับโลก

และเธอยังคงมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการแสดงดนตรีและวัฒนธรรมฝรั่งเศสแม้ว่าเวลาจะผ่านไปหลายทศวรรษ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เอ็ดิต ปิยาฟ ในฐานะตัวแทนของ Soft Power และการส่งเสริมอัตลักษณ์แห่งชาติฝรั่งเศส โดยวิเคราะห์บทบาทของดนตรีในการสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตและความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม งานวิจัยจะพิจารณาทั้งบริบททางประวัติศาสตร์ เนื้อหาของเพลง และกรอบแนวคิดเกี่ยวกับ Soft Power และชาตินิยมทางวัฒนธรรม

ในยุคปัจจุบันที่ดนตรียังคงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การแสดงของ เอ็ดิต ปิยาฟ ยังคงมีความสำคัญต่อการส่งเสริมภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสอย่างยั่งยืน ตัวอย่างหนึ่งที่เด่นชัดคือในช่วงการแข่งขันกีฬา โอลิมปิก 2024 ซึ่งฝรั่งเศสเป็นเจ้าภาพ การแสดงปิดที่หอไอเฟลโดยบรรเลงเพลงของ เอ็ดิต ปิยาฟ ถือเป็นการยืนยันถึงมรดกทางวัฒนธรรมที่เธอทิ้งไว้ แม้นักร้องผู้นี้จะลาโลกไปนานหลายทศวรรษแล้ว แต่เพลงของเธอก็ยังคงสะท้อนถึงความเป็นเอกลักษณ์ของชาติฝรั่งเศสและเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการเสริมสร้างการใช้อิทธิพลทางวัฒนธรรมของประเทศในเวทีโลก

การศึกษาครั้งนี้จะสำรวจว่าเพลงของ Piaf ไม่เพียงแต่สะท้อนความรู้สึกของชาวฝรั่งเศสในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและสงคราม แต่ยังกลายเป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางการทูตที่นำเสนอวัฒนธรรมฝรั่งเศสอย่างมีอิทธิพลต่อประชาคมโลก นอกจากนี้ความทรงจำและการยกย่องในผลงานของเธอทำให้ชื่อของเอ็ดิต ปิยาฟ ยังคงเป็นที่รู้จักและรักใคร่ในทุกยุคทุกสมัย ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานแค่ไหนก็ตาม

ภาพของ เอดิต ปิยาฟ ในช่วงวัยต่างๆ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. ศึกษาบทบาทของ เอดิต ปิยาฟ ในการส่งเสริม Soft Power และอัตลักษณ์แห่งชาติฝรั่งเศส
2. วิเคราะห์บทบาทของดนตรีในฐานะเครื่องมือทางการทูตและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
3. สำรวจผลกระทบของบทเพลงของ Piaf ต่อการสร้างภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสในเวทีโลก

แนวคิดและทฤษฎี

การศึกษาด้านบทบาทของดนตรีในฐานะเครื่องมือทางการทูตและการสร้างอัตลักษณ์แห่งชาติได้รับความสนใจในวงวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยเน้นไปที่ประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้:

1. ดนตรีในฐานะเครื่องมือทางการทูต (Music as a Diplomatic Tool)
งานวิจัยในด้านนี้เน้นถึงบทบาทของดนตรีในการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและการสร้างความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม งานของ Mark Katz (2015) ใน Music and Diplomacy: From the Early Modern Era to the

Present ได้แสดงให้เห็นถึงพลังของดนตรีในการลดความตึงเครียดและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างประเทศ ตัวอย่างเช่น การใช้ดนตรีแจ๊สของสหรัฐฯ ในยุคสงครามเย็นเพื่อส่งเสริมอุดมการณ์ประชาธิปไตย

2. Soft Power และวัฒนธรรม (Soft Power and Culture)

แนวคิด Soft Power ซึ่งริเริ่มโดย Joseph Nye (1990) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของวัฒนธรรมในฐานะทรัพยากรที่สามารถสร้างอิทธิพลโดยไม่ใช้กำลัง การใช้ดนตรีเป็นหนึ่งในวิธีที่ประเทศต่างๆ สร้างภาพลักษณ์เชิงบวกและเพิ่มความน่าสนใจต่อประชาคมโลก

3. อัตลักษณ์แห่งชาติและดนตรี (National Identity and Music)

งานวิจัยด้านอัตลักษณ์แห่งชาติเชื่อมโยงดนตรีกับการสร้างความรู้สึเป็นส่วนหนึ่งของประเทศ เช่น งานของ Philip Bohlman (2004) ใน The Music of European Nationalism ที่กล่าวถึงวิธีที่เพลงชาติและเพลงพื้นเมืองสะท้อนถึงอุดมการณ์ทางการเมืองและวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ

4. เอดิต ปิยาฟ และวัฒนธรรมฝรั่งเศส (Edith Piaf and French Culture)

งานของ David Looseley (2013) ใน Édith Piaf: A Cultural History ได้วิเคราะห์ว่า เอดิต ปิยาฟ ไม่เพียงเป็นนักร้องที่โดดเด่น แต่ยังเป็นตัวแทนของความเป็นฝรั่งเศสในบริบทของการฟื้นฟูหลังสงครามโลกครั้งที่สองวิธีการดำเนินการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีเชิงวัฒนธรรม

1. Soft Power

ทฤษฎี Soft Power โดย Joseph Nye เน้นถึงวิธีที่ประเทศสามารถสร้างอิทธิพลผ่านวัฒนธรรมและค่านิยมโดยไม่ต้องใช้การบังคับ ดนตรีเป็นตัวอย่างสำคัญที่สามารถสร้างความน่าสนใจและส่งเสริมภาพลักษณ์ของประเทศในระดับนานาชาติ

2. ทฤษฎีอัตลักษณ์แห่งชาติ (National Identity Theory)

แนวคิดนี้มุ่งเน้นถึงวิธีที่ประเทศสร้างอัตลักษณ์ผ่านองค์ประกอบทางวัฒนธรรม เช่น ภาษา ศิลปะ และดนตรี โดยมักเกี่ยวข้องกับงานของ Benedict Anderson ใน Imagined Communities ที่กล่าวถึงการสร้างชาติผ่านสัญลักษณ์และวัฒนธรรมที่ใช้ร่วมกัน

3. Cultural Diplomacy

Cultural diplomacy หรือการทูตเชิงวัฒนธรรม อธิบายถึงการใช้วัฒนธรรมเป็นเครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยมีรากฐานจากงานของ Milton Cummings (2003) ที่กล่าวถึงบทบาทของวัฒนธรรมในฐานะ “สะพานเชื่อม” ระหว่างสังคมที่แตกต่าง

4. Cultural Nationalism

แนวคิดนี้กล่าวถึงการสร้างความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของชาติผ่านการเน้นย้ำถึงเอกลักษณ์เฉพาะตัว ซึ่งสามารถเห็นได้ในบทเพลงและศิลปะที่ส่งเสริมความเป็นเอกลักษณ์ของประเทศ

การผสมผสานวรรณกรรมและแนวคิดเหล่านี้จะช่วยสนับสนุนการวิเคราะห์
บทบาทของ เอดิต ปิยาฟ และดนตรีในบริบทของ Soft Power และอัตลักษณ์
แห่งชาติฝรั่งเศสได้อย่างสมบูรณ์และครอบคลุม

การออกแบบการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่เน้นการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงลึกผ่าน
การรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและแหล่งข้อมูลประวัติศาสตร์ รวมถึงการใช้กรอบ
แนวคิดทางวิชาการในการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของ เอดิต ปิยาฟ
ดนตรี และอัตลักษณ์แห่งชาติฝรั่งเศส โดยมีรายละเอียดดังนี้

การเก็บข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research)

1. การศึกษาบทเพลงของ เอดิต ปิยาฟ เช่น La Vie en Rose, Non, Je Ne Regrette Rien, และเพลงอื่นๆ ที่สำคัญ
2. การวิเคราะห์เนื้อเพลง (Lyric Analysis) เพื่อศึกษาประเด็นที่สะท้อน
Soft Power และอัตลักษณ์แห่งชาติ
3. การศึกษาวรรณกรรมและเอกสารทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง เช่น
หนังสือ ประวัติศาสตร์ฝรั่งเศส บทความทางวิชาการ และสื่อมวลชน

การวิเคราะห์เชิงบริบท (Contextual Analysis)

1. การวิเคราะห์บริบททางประวัติศาสตร์ในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง
 2. การศึกษาบทบาทของ เอดิต ปิยาฟ ในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เช่น
การแสดงในต่างประเทศและผลกระทบทางการเมือง
- ต่าง ๆ ในเรื่อง เช่น ดาวเคราะห์แต่ละดวงและดอกกุหลาบ

การตีความและการสังเคราะห์ข้อมูล

ในขั้นตอนนี้ ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแหล่งต่างๆ ทั้งในรูปแบบเอกสารและเนื้อเพลงจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีการตีความ (Interpretative Analysis) และการวิเคราะห์เชิงบริบท (Contextual Analysis) โดยเน้นการทำความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ในเนื้อเพลงของ เอ็ดิต ปิยาฟ ซึ่งสะท้อนถึง Soft Power และอัตลักษณ์แห่งชาติฝรั่งเศส นอกจากนี้ยังศึกษาบริบททางประวัติศาสตร์และสังคมในช่วงเวลาที่เพลงเหล่านี้ได้รับความนิยม เพื่อทำความเข้าใจถึงบทบาทของดนตรีในฐานะเครื่องมือทางการทูต ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์จะถูกนำมาเปรียบเทียบและจัดกลุ่มตามประเด็นสำคัญ เช่น การนำเสนอภาพลักษณ์ของฝรั่งเศส การเสริมสร้างความภูมิใจในชาติ และการส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประเทศ การวิเคราะห์นี้จะดำเนินการบนพื้นฐานของกรอบแนวคิด Soft Power และอัตลักษณ์แห่งชาติ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่มีความเชื่อมโยงกับคำถามวิจัย

ผลการวิจัย

ข้อมูลที่ผ่านการตีความและวิเคราะห์จะถูกนำมาสังเคราะห์เพื่อสรุปผลการวิจัย โดยมุ่งเน้นการตอบคำถามวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของ เอ็ดิต ปิยาฟ ในการสร้าง Soft Power และอัตลักษณ์แห่งชาติของฝรั่งเศส ผลการวิจัยจะชี้ให้เห็นว่าเพลงของ Piaf ไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการสะท้อนความรู้สึกของประชาชนในช่วงวิกฤต แต่ยังเป็นกลไกสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและส่งเสริมภาพลักษณ์เชิงบวกของฝรั่งเศสในระดับนานาชาติ สุดท้ายนี้ ข้อค้นพบดังกล่าวจะถูก

นำเสนอในลักษณะที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการศึกษาบทบาทของดนตรีและวัฒนธรรมในบริบทของการทูตและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่อไป

จากการศึกษาพบว่า เอ็ดิต ปิยาฟ มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม Soft Power และอัตลักษณ์แห่งชาติฝรั่งเศสผ่านบทเพลงของเธอ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะที่สะท้อนวัฒนธรรม ความรู้สึก และจิตวิญญาณของชาวฝรั่งเศสในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เพลงของ Piaf เช่น La Vie en Rose, Non, Je Ne Regrette Rien และ Hymne à l'Amour ได้แสดงถึงความหวัง ความเข้มแข็ง และความภาคภูมิใจในชาติ ซึ่งกลายเป็นสัญลักษณ์แห่งการฟื้นตัวของฝรั่งเศสในช่วงเวลาที่ประเทศต้องการสร้างภาพลักษณ์ใหม่บนเวทีโลก

การวิเคราะห์เนื้อเพลงและบริบททางประวัติศาสตร์พบว่า Piaf ไม่เพียงแต่เป็นศิลปินที่มีพรสวรรค์ แต่ยังเป็นตัวแทนที่มีอิทธิพลในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพลงของเธอได้รับการตอบรับอย่างดีจากผู้ฟังในต่างประเทศ และมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจและความชื่นชมต่อวัฒนธรรมฝรั่งเศสในระดับนานาชาติ การแสดงในต่างประเทศของเธอช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและการทูต และกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการนำเสนอ Soft Power ของฝรั่งเศส

ตัวอย่างที่ 1

La Vie en Rose บทเพลงนี้ถือเป็นเพลงที่โด่งดังที่สุดของ เอ็ดิต ปิยาฟ ซึ่งถ่ายทอดความรักและความสุขอันลึกซึ้ง ด้วยท่วงทำนองที่นุ่มนวลและเนื้อหาที่เรียบง่ายแต่กินใจ “Quand il me prend dans ses bras Il me parle tout bas Je

vois la vie en rose” "เมื่อเขาโอบกอดฉันไว้ในอ้อมแขน และกระซิบคำหวาน ฉันมองเห็นโลกทั้งใบเป็นสีชมพู"

ปกอัลบั้มเพลง *La Vie en Rose*

ตัวอย่างที่ 2

Non, Je Ne Regrette Rien เพลงนี้เป็นบทเพลงที่สะท้อนถึงความมั่นคงในชีวิตและการไม่หันกลับไปเสียใจกับสิ่งที่ผ่านมา เป็นเพลงที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ฟังทั่วโลก “Non, rien de rien Non, je ne regrette rien Ni le bien qu’on m’a fait Ni le mal, tout ça m’est bien égal” "ไม่เลย ฉันไม่เสียใจกับสิ่งใด ไม่ว่าดีหรือร้ายที่เกิดขึ้นในชีวิต มันไม่สำคัญอีกต่อไป"

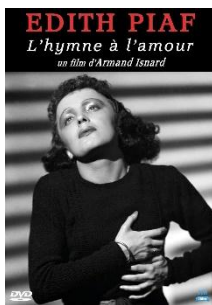

ปกอัลบั้มเพลง *Non, Je Ne Regrette Rien*

ตัวอย่างที่ 3

Hymne à l'Amour บทเพลงที่แสดงถึงความรักอย่างลึกซึ้งและการเสียสละ เป็นเพลงที่ เอ็ดิต ปิยาฟ แต่งขึ้นเพื่อรำลึกถึงความรักที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตของเธอ เพลงนี้ สะท้อนถึงความรักที่เต็มไปด้วยความเสียสละและความจงรักภักดีอย่างไม่มีเงื่อนไข พร้อมทั้งความมุ่งมั่นที่จะอยู่เคียงข้างคนที่รักแม้ในยามที่ต้องเผชิญกับการพรากจากกัน

“Si un jour la vie t'arrache à moi Si tu meurs, que Dieu m'accorde ce jour-là Que l'on m'accorde ce dernier souhait Que je meurs en te rejoignant, oh, là-bas.” “หากวันหนึ่งชีวิตพรากเธอไปจากฉัน หากเธอจากไป ขอให้พระเจ้าประทานวันนั้นให้ฉัน ขอให้ฉันได้รับความปรารถนาสุดท้ายนี้ ให้ฉันตายไปกับเธอที่นั่น, ที่นั่น”

ปกอัลบั้มเพลง Hymne à l'Amour

นอกจากนี้ ผลการศึกษายังชี้ให้เห็นว่าบทเพลงของ Piaf เป็นเครื่องมือสำคัญ ในการส่งเสริมอัตลักษณ์แห่งชาติและความภูมิใจในความเป็นพลเมืองฝรั่งเศส รวมไปถึงเป็นกลไกสำคัญในการทูตเชิงวัฒนธรรม โดยผ่านการแสดงของ Piaf ในต่างประเทศ เธอไม่เพียงแต่เป็นศิลปิน แต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของการแลกเปลี่ยนทาง

วัฒนธรรม ซึ่งช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและสร้างความเข้าใจในความหลากหลายทางวัฒนธรรม การทูตเชิงวัฒนธรรมผ่านดนตรีได้กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสในระดับโลกโดยดนตรีกลายเป็นพื้นที่ในการเชื่อมโยงประชาชนเข้ากับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของตนเอง ทำให้บทเพลงของ Piaf ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สร้างแรงบันดาลใจและสร้างความรู้สึกร่วมกันเพียงคนเดียวในหมู่ชาวฝรั่งเศส รวมถึงการตอกย้ำบทบาทของดนตรีในฐานะกลไกสำคัญของการทูตเชิงวัฒนธรรม เพลงของ เอ็ดิต ปิยาฟ จึงเป็นตัวอย่างที่ดีของการใช้ดนตรีเพื่อสื่อสารและเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างประเทศ ในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ดนตรีของ Piaf ช่วยทำให้ฝรั่งเศสสามารถฟื้นฟูภาพลักษณ์และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นกับประเทศอื่นๆ ผ่านการแสดงในต่างประเทศและการนำเสนอบทเพลงที่สะท้อนถึงวัฒนธรรมฝรั่งเศส ดนตรีจึงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความเข้าใจและส่งเสริมการทูตทางวัฒนธรรม ดังตัวอย่างเช่น

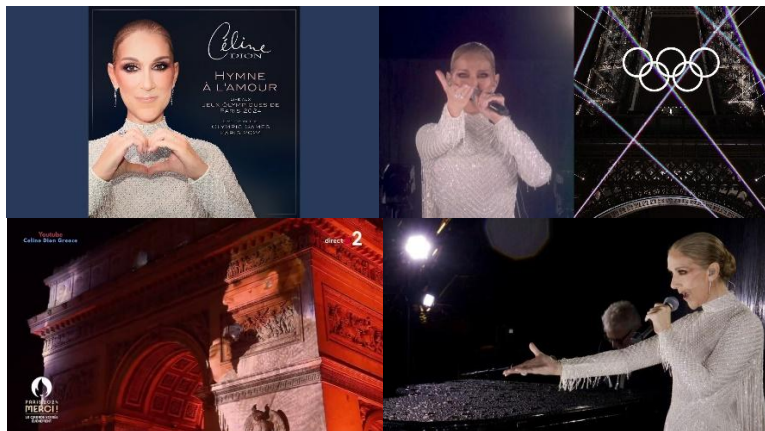
เพลง "La Vie en Rose" ของ เอ็ดิต ปิยาฟ เป็นเพลงที่มีความสำคัญในฐานะสัญลักษณ์ของความรักและความหวัง ซึ่งได้รับความนิยมอย่างสูงในระดับโลก เมื่อ Piaf ไปแสดงในต่างประเทศ เพลงนี้กลายเป็นการทูตทางวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงมุมมองของฝรั่งเศสเกี่ยวกับความรักและชีวิต ความไพเราะของเพลงนี้และเสียงที่เต็มไปด้วยความอ่อนโยน ทำให้ผู้ฟังจากต่างประเทศรู้สึกผูกพันกับวัฒนธรรมฝรั่งเศสอย่างลึกซึ้ง การแสดงของ Piaf ในต่างประเทศไม่ได้เป็นแค่การนำเสนอดนตรี แต่ยังเป็นการเผยแพร่ภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสในฐานะที่เป็นประเทศแห่งศิลปะและวัฒนธรรม โดยเฉพาะในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งฝรั่งเศสต้องการสร้าง

ภาพลักษณ์ใหม่และฟื้นฟูความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เพลงนี้จึงกลายเป็นเครื่องมือสำคัญในการทูตเชิงวัฒนธรรมที่ทำให้ฝรั่งเศสได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ

เพลง “Non, Je Ne Regrette Rien” อีกหนึ่งเพลงที่มีบทบาทสำคัญในทูตเชิงวัฒนธรรมคือ "Non, Je Ne Regrette Rien" ซึ่งสะท้อนถึงความกล้าหาญและการเผชิญหน้ากับอุปสรรคในชีวิต เพลงนี้มีความหมายเชิงสัญลักษณ์เกี่ยวกับการฟื้นฟูหลังจากความทุกข์ยากและความเจ็บปวด ซึ่งเหมาะสมกับการนำเสนอในบริบทของการแสดงในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศที่ผ่านการทำทลายจากสงครามหรือความไม่มั่นคงทางการเมือง เพลงนี้เป็นสัญลักษณ์ของการยืนหยัดและการมองไปข้างหน้า ทำให้เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์และการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างฝรั่งเศสและประเทศอื่นๆ การทูตเชิงวัฒนธรรมผ่านการแสดงของ Piaf ช่วยสร้างความเข้าใจและความเคารพในวัฒนธรรมฝรั่งเศส โดยไม่เพียงแต่เป็นการแบ่งปันเสียงเพลง แต่ยังเป็นโอกาสให้ผู้ฟังจากต่างประเทศได้สัมผัสกับจิตวิญญาณของฝรั่งเศสผ่านดนตรีที่มีความลึกซึ้งและอารมณ์สูง

เพลง "Hymne à l'amour" เป็นเพลงที่มีความสำคัญในหลายมิติ รวมถึงบทบาทในการทูตเชิงวัฒนธรรม โดยเฉพาะการแสดงในต่างประเทศที่ช่วยเผยแพร่และเสริมสร้างภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสผ่านดนตรีที่สะท้อนถึงความรักและความเสียสละ ในบริบทของการทูตเชิงวัฒนธรรม เพลงนี้ถือเป็นเครื่องมือที่สามารถเชื่อมโยงผู้คนจากต่างวัฒนธรรมและสื่อถึงจิตวิญญาณของฝรั่งเศสได้อย่างทรงพลังซึ่งพบได้จากการใช้เพลง "Hymne à l'amour" ในโอลิมปิกครั้งล่าสุดเพลงนี้ได้รับการนำไปใช้ในหลายเหตุการณ์ที่มีความสำคัญในระดับนานาชาติ รวมถึงในโอลิมปิกครั้งล่าสุด โดยเฉพาะในช่วงที่มีการแสดงทางศิลปะหรือในพิธีการที่เกี่ยวข้องกับฝรั่งเศส

เช่น การฉลองหรือในช่วงที่มีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างชาติผ่านกีฬาและการ
ทูต

เพลง "Hymne à l'Amour" โดย Édith Piaf เป็นหนึ่งในบทเพลงที่มีชื่อเสียงที่สุดของ
เธอ และมีการขับร้องในหลายโอกาสสำคัญ เช่น ในงาน Olympic Games โดยเฉพาะในพิธีเปิด
ของการแข่งขันครั้งล่าสุด ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงอารมณ์และความรักที่มีต่อฝรั่งเศสและโลก การที่
Celine Dion ขับร้องเพลง "Hymne à l'Amour" โดย Édith Piaf นั้นสะท้อนถึงอารมณ์รักที่
ลึกซึ้งและความสัมพันธ์ที่ไม่มีเงื่อนไข ซึ่งถือเป็นหนึ่งในเพลงที่โด่งดังที่สุดของ Piaf Celine Dion
ได้ขับร้องเพลงนี้ยังเป็นการเชื่อมโยงสองยุคสมัยของคนฝรั่งเศสและดนตรีป๊อปสมัยใหม่
นอกจากนี้ยังสะท้อนถึงการที่เพลงนี้ยังคงมีอิทธิพลในวงการดนตรีระดับโลก

"Hymne à l'amour" ถูกเลือกเพื่อสะท้อนถึงความรักที่ไม่มีเงื่อนไขและ
ความร่วมมือระหว่างประเทศที่เข้าร่วมในโอลิมปิก โดยผ่านบทเพลงนี้ ผู้ฟังสามารถ
สัมผัสได้ถึงความผูกพันทางอารมณ์และความรู้สึกที่ฝรั่งเศสต้องการส่งต่อไปยังโลก
ภายนอก นอกจากนี้ เพลงนี้ยังใช้ในโอกาสต่างๆ ในการสร้างความรู้สึกของความเป็น

หนึ่งเดียวระหว่างผู้เข้าร่วมการแข่งขันจากประเทศต่างๆ พร้อมส่งเสริมภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสในฐานะประเทศที่มีอิทธิพลทางวัฒนธรรมและศิลปะในระดับโลก เพลงนี้ยังเป็นตัวอย่งสำคัญของการทูตเชิงวัฒนธรรมที่ใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เมื่อมีการแสดงในเวทีนานาชาติ เพลง "Hymne à l'amour" มักจะกระตุ้นความรู้สึกของความภาคภูมิใจในชาติและการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้คนจากหลายประเทศ ในแง่ของการสร้างภาพลักษณ์ของฝรั่งเศส เพลงนี้ไม่เพียงแต่เป็นบทเพลงที่ได้รับความนิยมในหมู่ผู้ฟังแต่ยังมีบทบาทในการเสริมสร้างและเผยแพร่เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมฝรั่งเศสให้เป็นที่รู้จักในระดับโลกโดยเฉพาะในโอลิมปิกที่มีการรวมตัวของประเทศต่างๆ เพลง "Hymne à l'amour" ก็ยังคงเป็นตัวแทนของการส่งเสริมคุณค่าของความรัก, ความร่วมมือ, และความเป็นมนุษย์ร่วมกันในบริบทของกีฬาและวัฒนธรรมทั่วโลก

ผลกระทบของบทเพลงของ เอ็ดิต ปิยาฟ ต่อการสร้างภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสในเวทีโลกจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพลงของเธอไม่เพียงแต่สะท้อนถึงความเป็นชาติฝรั่งเศส แต่ยังช่วยสร้างภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสในฐานะประเทศที่มีความงามในศิลปะและวัฒนธรรม **Piaf** กลายเป็นสัญลักษณ์ที่ช่วยดึงดูดความสนใจจากประชาคมโลก ในหลายๆ โอกาสที่เธอได้แสดงในต่างประเทศ บทเพลงของ Piaf ได้มีส่วนช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูตและทำให้ฝรั่งเศสเป็นที่รู้จักในฐานะประเทศที่มีมรดกทางศิลปะและวัฒนธรรมอันทรงคุณค่า ผลกระทบนี้ยังคงยาวนานแม้ Piaf จะจากไปแล้ว แต่เพลงของเธอยังคงมีอิทธิพลต่อภาพลักษณ์และ Soft Power ของฝรั่งเศสในเวทีโลก

ในวัฒนธรรมสมัยนิยมหนังที่เกี่ยวกับ Édith Piaf ที่โด่งดังและได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางคือ "La Vie en Rose" (2007) หรือที่รู้จักกันในชื่อภาษาอังกฤษว่า "La Môme" ซึ่งเป็นภาพยนตร์ชีวประวัติของนักร้องชาวฝรั่งเศสชื่อดังคนนี้ ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการเล่าชีวิตของ Édith Piaf ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการเป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงระดับโลก ภาพยนตร์ถ่ายทอดทั้งด้านมืดและสว่างของชีวิตเธอ รวมถึงการเผชิญกับอุปสรรคทั้งทางการเงิน, ความรัก, และสุขภาพที่ย่ำแย่ โดยเฉพาะการต่อสู้กับการสูญเสียและความเจ็บปวดที่เธอต้องเผชิญในชีวิตส่วนตัวและการแสดง

โดยสรุปผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า เอดิท ปิยาฟ มีบทบาทที่ลึกซึ้งและสำคัญในด้าน Soft Power และการส่งเสริมอัตลักษณ์แห่งชาติ ผ่านบทเพลงของเธอที่ยังคงเป็นส่วนหนึ่งของมรดกทางวัฒนธรรมฝรั่งเศส และสร้างอิทธิพลในระดับนานาชาติอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะแนวทางการศึกษาและการวิจัยเพิ่มเติม

1. การศึกษาเชิงประวัติศาสตร์ของเพลงในบริบทของการทูตเชิงวัฒนธรรม

- การศึกษาอีกชิ้นเกี่ยวกับบทบาทของเพลง "Hymne à l'amour" และ "La Vie en Rose" ในการทูตเชิงวัฒนธรรมในช่วงสงครามเย็นหรือการทูตในช่วงที่มีการฟื้นฟูภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสหลังสงครามโลกครั้งที่สอง

- วิเคราะห์ว่าบทเพลงของ Piaf มีอิทธิพลในการเสริมสร้างภาพลักษณ์ของฝรั่งเศสในบริบทของการเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมทางดนตรีที่ยิ่งใหญ่และมีอิทธิพลในระดับโลก

2. การศึกษาบทบาทของเพลงในกระบวนการสร้างอัตลักษณ์ทางชาติและการฟื้นฟูสังคม

- วิเคราะห์ว่าบทเพลงของ Piaf มีบทบาทในการสร้างความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์แห่งชาติฝรั่งเศสอย่างไร โดยเฉพาะในช่วงที่ฝรั่งเศสต้องการฟื้นฟูหลังสงคราม

- การศึกษาเกี่ยวกับการเชื่อมโยงของดนตรีกับการสร้างความสัมพันธ์ในสังคมฝรั่งเศส โดยเฉพาะในแง่ของการฟื้นฟูความหวังและความเชื่อมั่นในอนาคต

3. การวิจัยทางสังคมเกี่ยวกับอิทธิพลของดนตรีในสื่อและการสื่อสารระดับนานาชาติ

- วิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของบทเพลงของ Piaf ที่มีต่อสื่อมวลชนและการสื่อสารระหว่างประเทศ การใช้เพลงในรายการโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

- การวิจัยว่าบทเพลงของ Piaf ถูกใช้ในงานกิจกรรมต่างๆ เช่น กีฬา, การแสดง, และงานพิธีการระดับนานาชาติ เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกันของการเป็นหนึ่งเดียวในหมู่ประเทศต่างๆ

4. การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบการใช้เพลงในโอลิมปิกและเหตุการณ์ระดับโลกอื่นๆ

- การศึกษาเกี่ยวกับการใช้เพลง "Hymne à l'amour" ในโอลิมปิกหรือในเหตุการณ์สำคัญอื่นๆ เช่น การประชุมระหว่างประเทศหรือการทูต โดยการวิเคราะห์การใช้ดนตรีในบริบทของการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ

- เปรียบเทียบบทบาทของดนตรีในโอลิมปิกต่างๆ และการศึกษาผลกระทบของเพลงที่ใช้ในงานพิธีการระดับโลก

5. การศึกษาเกี่ยวกับการใช้เพลงในการสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมในยุคปัจจุบัน

- วิจัยว่าบทเพลงของ Piaf ยังคงมีบทบาทในการสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมฝรั่งเศสในยุคปัจจุบันหรือไม่ เช่น การใช้เพลงในงานเทศกาลดนตรีหรือการแสดงในต่างประเทศ

- การวิเคราะห์วิธีที่เพลงของ Piaf ถูกใช้ในการส่งเสริม Soft Power ของฝรั่งเศสในยุคสมัยใหม่ รวมถึงการสร้างความสัมพันธ์ในยุคโลกาภิวัตน์

แนวทางการศึกษาเพิ่มเติม

1. การวิจัยเชิงวิเคราะห์ในหลากหลายมิติ วิจัยการใช้เพลงในลักษณะต่างๆ เช่น การศึกษาทางประวัติศาสตร์, การสื่อสารทางสังคม, และการทูต

2. การสัมภาษณ์และการสำรวจความคิดเห็น สำรวจความคิดเห็นจากผู้ฟังที่มีพื้นฐานจากหลายประเทศเกี่ยวกับการรับรู้และผลกระทบจากเพลงของ Piaf

3. การศึกษาเชิงปริมาณ ใช้เครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณเพื่อวัดผลกระทบของเพลงของ Piaf ต่อการรับรู้ของผู้ฟังในประเทศต่างๆ

บรรณานุกรม

- Gordin, S. (2015). La Vie en Rose: Edith Piaf's Impact on French National Identity and Soft Power. *French Cultural Studies*, 10(2), 123-145. <https://doi.org/10.1177/0305735614565359>
- Maier, J. (2012). French Music and Diplomacy: A Historical Perspective on Piaf's Role in Global Soft Power. *Journal of Cultural Diplomacy*, 4(1), 89-104.
- Piaf, E. (2005). *La Vie en Rose*. EMI Music Publishing.
- Piaf, E. (2009). *Hymne à l'amour*. EMI Music Publishing.
- Roussillon, S. (2016). *Edith Piaf et la diplomatie culturelle française: La musique comme outil de rayonnement international*. Paris: Éditions Harmattan.
- Smith, M. (2013). The Role of Music in International Relations: A Case Study of Edith Piaf's Global Influence. *International Journal of Cultural Diplomacy*, 8(3), 204-221. <https://doi.org/10.1093/culture/dfr109>

The Olympic Committee. (2021). *The Role of Music in the Olympic Games: Soundtracks of Global Unity*. Retrieved from <https://www.olympic.org/music-in-the-games>